

part, om de paagældende ogsaa kunde faa at vide, hvilken Dag de skal møde. Det kan de selvfølgelig ikke, for saa falder hele Betydningen af Øvelserne bort.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) motiverede, hvorfor hans Meningsfæller og det radikale Mindretal ikke kunde tiltræde mit Forslag om en lille Bevilling paa 1,000 Kr. til Brevdøvesænet. Det ærede Medlem henviste til, at dette Spørgsmaal var fremme i Finanslovkommissionen, og da denne har indstillet, at Statsunderstøttelsen til Brevdøvesagen blev annulleret, fandt det ærede Medlem det ikke rigtigt nu at genoptage Spørgsmaalet om en Bevilling. Jeg gør opmærksom paa, at Staten tidligere ydede 3,700 Kr. om Aaret, og jeg gik som Forsvarsminister i Fjor ind paa at følge Finanslovkommissionens Forslag om at slette dette Beløb, idet jeg tænkte mig Muligheden af, at man ad Frivillighedens Vej kunde bevare nogle enkelte nødvendige Brevdøvestationer. Det har vist sig, at der ofres ikke saa faa Midler til dette Formaal, men jeg kan se, at det ikke er muligt at holde Virksomheden i Gang paa tilbørlig Maade, med mindre der bevilges et Beløb af 1,000 Kr., og jeg synes ærlig talt, at det er for lidt for Mindretallet at gøre Indsigelse imod. Der kan komme saadanne Forhold, at en Forbindelse mellem Landsdelene kun kan tilvejebringes ved Hjælp af Brevdøver, og derfor vil jeg ikke tage paa min Kæppe, at Virksomheden ikke holdes oppe saa længe som muligt. Jeg glæder mig over, at Flertallet ikke følger Mindretallet i dets Forslag om at stryge dette lille Beløb, og den Omstændighed, at den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds foreholder mig, at Finanslovkommissionen har indstillet denne Bevilling til at opføre for Fremtiden, kan jo ikke være saa overbevisende for mig, eftersom det er bekendt nok, at Finanslovkommissionens ærede Medlemmer, deriblandt det ærede Medlem selv, har været med til at gaa imod Finanslovkommissionens Indstillinger vedrørende adskillige Bevillinger. Jeg behøver blot at minde om de Forhandlinger, der blev førte i Fjor, da jeg var fungerende Indenrigsminister. Da var det ærede Medlem med til at forsvare Opretholdelsen

af forskellige Bevillinger, uagtet Finanslovkommissionen havde foreslaaet at slette dem. Jeg anmoder derfor det høje Ting om at stemme for denne Bevilling paa 1,000 Kr. Det er, gentager jeg, kun et lille Beløb, og da jeg anser Bevillingen for at være nødvendig, vil jeg haabe, at Tingets Flertal vil følge mig paa dette Punkt. Jeg skal endnu kun minde om, at min meget ærede Forgænger i sin Tid tilskrev Finanslovkommissionen om denne Sag saaledes: „Ministeriet skal udtale, at Bevillingen paa denne Konto” — det er altsaa Kontoen for Brevdøvesænet — „efter Ministeriets Mening ikke kan bortfalde, og henviser med Hensyn til den nærmere Begrundelse af denne Udtalelse til fortrolig Skrivelse M. 1863 af 27. November 1908 fra Krigsministeriet til Folketingets Finansudvalg”. Jeg staar altsaa ikke ene med denne Betragtning, at det er i Forsvarets Interesse at opretholde Brevdøvesænet, jeg kan i saa Henseende henholde mig til min Forgænger, der havde samme Opfattelse som jeg.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde Indsigelse imod, at der er anvendt ca. 1½ Mill. Kr. til Indkøb i Udlandet af forskelligt Krigsmateriel. Jeg skal derom oplyse, at jeg ikke har foretaget ret mange Bestillinger. Saa godt som alle de Bestillinger, hvorfor der er gjort Rede for Finansudvalget, er foretaget af de forrige Forsvarsministre. Og naar det ærede Medlem særlig dvælede ved, at de Pistoler, der er anskaffede, ikke er fabrikerede herhjemme ved Hærens tekniske Korps, men i Belgien, skal jeg gøre opmærksom paa, at det er en Bestilling, som jeg ikke har foretaget, men som er foretaget af min højtærede Forgænger, der meget varmt anbefalede Anskaffelsen af disse Pistoler, hvad man kan se af Rigsdagstidende for Aaret 1909—10, Tillæg B., Sp. 467, hvor det i en Redegørelse til Finansudvalget hedder: „Det eneste af de her omhandlede Beløb hvorover der endnu ikke er disponeret er 56,200 Kr. til Pistoler m. m., men da der foreligger tilfredsstillende moderne Pistolkonstruktioner, og da man i høj Grad føler Savnet af saadanne Vaaben, skønnes det uforsvarligt at udskyde denne Anskaffelse.” I Henhold til denne Betragtning har min Forgænger bestilt disse Pi-